

Üstadımızın, kapitalizm karşısında sosyalizmi savunduğu ifade ediliyor, doğru mu?

"Demek, biz mağlûbiyetle ikinci cereyana takıldık ki, mazlumların ve cumhurun cereyanıdır. Başkalarından yüzde seksen fakir ve mazlumsa, İslâm'dan doksan, belki doksan beştir."

"Âlem-i İslâm şu ikinci cereyana karşı lâkayt veya muarız kalmakla hem istinatsız, hem bütün emeğini heder, hem onun istilâsıyla istihaleye mâruz kalmaktan ise, âkılâne davranıp onu İslâmî bir tarza çevirip, kendine hâdim kılmaktır. Zira düşmanın düşmanı, düşman kaldıkça dosttur. Nasıl ki, düşmanın dostu, dost kaldıkça düşmandır.

"Şu iki cereyan birbirine zıt, hedefleri zıt, menfaatleri zıt olduğundan; birincisi dese 'Öl,' diğeri diyecek 'Diril.' Birinin menfaati zarar, ihtilâf, tedennî, zaaf, uyumamızı istilzam ettiği gibi; ötekinin menfaati dahi kuvvetimizi, ittihadımızı bizzarure iktiza eder. "

"Şark husumeti, İslâm inkişafını boğuyordu; zâil oldu ve olmalı. Garp husumeti, İslâmın ittihadına, uhuvvetin inkişafına en müessir sebeptir; bâki kalmalı."⁽¹⁾

Üstad Hazretlerinin bu tespitleri, bulunduğu dönemin siyasal ve sosyal yapısını yansıtıyor. Batı emperyalizmi boğazımıza çöktüğü bir hengamda, onun muhalifi olan sosyalizmden faydalanmak siyaseten olabilir. Lakin bu siyasal zarurettten ideolojik bir ittifak çıkarmak doğru olmaz.

İslâm ile sosyalizmin birleşmesi yerine sosyalizm içindeki doğru ve İslâm ile örtüşen kavramaları ön plana çıkararak, o tabanın siyasi kuvvetinden faydalanabiliriz demektir. Yoksa dine afyon diyen sosyalist ideoloji ile İslâm dininin hakiki anlamda fikri bir ittifak kurması mümkün değildir. Nitekim daha sonraları siyasal ve sosyal konjonktür değiştiği bir dönemde, İslâm'a en ziyade zarar veren bu ideolojinin ifratı olan komünizm olmuştur. Ve Risale-i Nur en büyük ve tehlikeli düşman olarak bu ideolojiyi göstermiştir.

"Zira düşmanın düşmanı, düşman kaldıkça dosttur. Nasıl ki, düşmanın dostu, dost kaldıkça düşmandır." Üstad Hazretlerinin bu ifadeleri olayın

ideolojik ve fikri bir nitelikte değil, siyasi ve sosyal bir nitelikte olduğunu gösteriyor. Bu sebeple sosyalizm ile İslâm'ın fikri bir temelde ittifak olması mümkün değildir.

İslâm mutlak kemalde olan bir dindir; sosyalizmin içinde bulunan doğrular zaten İslâm'da var neden kendi hakikatleri dururken harici bir Őeye ihtiyaç duysun. Hariçten faydalanmak ancak siyaseten olabilir. Nitekim Peygamber Efendimiz (asv) siyasi mülahazalar ile Yahudi ve Hristiyanlardan istifade etmiştir.

Üstad Hazretleri Osmanlının [Birinci Dünya Savaşı](#) mağlubiyetinden sonra, İslâm toplumunun İngiliz emperyalizmine karşı sosyalizmin siyasi gücünden istifade edebileceğini öngörüyor. Sosyalizmin savunduğu emek ve eşitlik ilkelerinin zaten temel noktalarda İslâm'la çelişmediğini ve bu uyumdan İslâm dünyasının siyasi olarak istifade etmesi gerektiğini öngörüyor.

Hatta şunu da ifade etmek gerekir ki kapitalizm sosyalizme göre sistem ve fitrat olarak İslâm'a daha yakındır. Bu yüzden sosyalizm yıkıldı, kapitalizm biraz daha ona göre uzun ömürlü olmuştur. Fitri olan uzun ömürlü olur, suni olup fitrata zıt olan şeyler ise kısa ömürlü olur. İslâm fitrat dini olduğu için, her zamanda ve dönemde terütaze kalmıştır ve kalmaya da devam edecektir.

Kapitalizmin de sonu yaklaşmaktadır. Bu gibi rejimler evrim geçirerek İslâm'a girmeye mahkumdur.

Üstad Hazretlerinin ifadesi ile "*Her batıl mezhep içinde bir dane-i hakikat bulanabilir.*" Bu dane-i hakikate bakıp batıl noktalara geçit vermek çok riskli ve tehlikelidir. Nitekim yakın tarihte yeşil sosyalizm adı altında garip ideolojiler türemiş, İslâm ile sosyalizmi telif etmeye çalışanlar da olmuştur.

(1) bk. [Sünuhat, Rüyada Bir Hitabe.](#)